

Међународни дан старијих особа се у свету и код нас обележава 1. октобра, у складу са Резолуцијом 45/106 коју је прогласила Генерална скупштина Уједињених нација 14. децембра 1990. године, са циљем да се нагласи важност прилагођавања животног окружења потребама и способностима становника трећег доба. Након ове иницијативе, Генерална скупштина Уједињених нација је 1991. године, у складу са резолуцијом 46/91, усвојила принципе Уједињених нација који се односе на старије особе, док је на Светској скупштини о старењу 2002. године усвојен и Мадридски међународни акциони план за старење како би се одговорило на могућности и изазове старења становништва у 21. веку и промовисао развој друштва за све генерације.

Тренутно, око 700 милиона људи на свету има преко 60 година, а процењује се да ће до 2050. године тај број износити 2 милијарде, што ће представљати преко 20 процената светске популације. Тренд повећања броја старијих особа ће бити највећи у земљама у развоју, при чему се Азија издваја као регион са највећим бројем старијих особа, док се Африка суочава са највећим пропорционалним растом броја старијих особа. Имајући све ово у виду, очигледно је потребно скренути пажњу на посебне потребе и изазове са којима се суочавају многе старије особе у срединама у којима живе. Међутим, важно је знати да можемо очекивати њихов пун допринос у друштву, само ако постоје одговарајуће гаранције за уважавање њихових људских права.

Уважавање главног принципа циљева одрживог развоја да никога не смемо заборавити или оставити по страни, захтева разумевање да је демографија важна за одрживи развој и да ће динамика популације обликовати кључне развојне изазове са којима се свет суочава у 21. веку. Ако је наша амбиција да изградимо будућност коју желимо, морамо се обратити становништву преко 60 година, за које се очекује да ће до 2030. достићи 1,4 милијарде особа.

Тема овогодишње кампање „Промовишимо шампионе људских права старијих особа”, подвлачи важност усвајања Универзалне декларације о људским правима и потврђује посвећеност промовисању пуног и једнаког уживања свих људских права и основних слобода старијих особа.

Скоро 40 година након усвајања Декларације, питање људских права старијих особа је

препознато при формулисању Принципа Уједињених нација за старије особе из 1991. године, који су пружили смернице у областима независности, партиципације, бриге, само-остваривања и достојанства старијих особа. Деценију касније усвајањем Мадридског међународног акционог плана за старење, први пут су се доносиоци одлука на глобалном нивоу обавезали да питање старења повежу са другим оквирима за социјални и економски развој и људска права. Међузависност између друштвене интеграције старијих особа и пуног уживања њихових људских права не може се занемарити, с обзиром да ће степен до којег ће старије особе бити друштвено интегрисане, директно утицати на њихово достојанство и квалитет живота.

Старије особе широм света које посвећују своје животе борби за људска права су рођене око времена усвајања Декларације, односно 1948. године. Оне се међусобно разликују као што се разликују и друштва у којем живе: од старијих особа које заговарају људска права на нивоу локалне заједнице, до оних које се боре на међународној сцени. Свака од њих захтева једнако поштовање и признање за своју посвећеност.

[Лифлет прва страна](#)

[Лифлет друга страна](#)

[Здравље становништва 2013.старије особе](#)

[Промоција активног и здравог старења ЗДРАВЉЕ ЗА СВЕ](#)